

Nieuwsbrief Hanneke Eggels – Maart 2018

Engels in Nice...

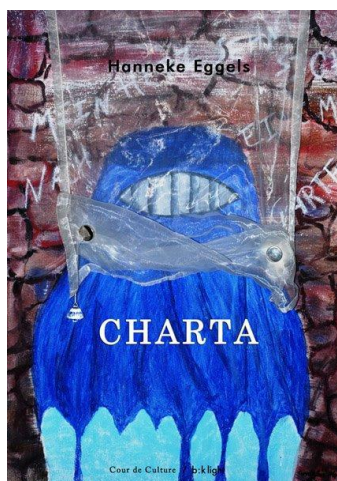
Bijdrage aan het actuele debat

Jun i 2017 - Blog voor Internationale Vereniging voor Neerlandistiek -

<https://www.ivn.nu/nieuws/nice-1399>.

Waarom schreef ik mijn bundel 'Nice' in het Engels en Nederlands?

Hieronder mijn tekst

>

“Vormt het Engels een bedreiging voor het Nederlands? De Minister van OCW laat nu onderzoek doen aan de universiteiten. Gek, maar dat vroeg ik mij helemaal niet af toen ik in 2012 besloot in het Engels en het Nederlands te dichten. Beschouwen we taal als middel tot communicatie, als instrument van wat je wilt meedelen aan je toehoorder, lezer, kijker en *niet* zozeer als instrument om je van juist van hem/haar te onderscheiden, als segregatie, dan wil je graag in dialoog met je lezer dat je gedichten *zelfs in alle talen vertaald* worden. Mijn werk was immers ook al gepubliceerd in het Russisch, Perzisch, Italiaans en Duits (foto omslag *Charta* en laatste pagina)?

*“Mag ik je gedichten vertalen, je hebt een Russische ziel (MIR 2003, Irina Nazarova), ‘Your poetry reminded me of the fresh air and the magic of the islands, that delightful combination of Dutch and Caribbean roots’ (Bon Bini 2004, Jorge Franco) ‘In jouw poëzie trof ik de problematiek van de Iranese vluchteling’ (Ketabeshear.com, 1991, Khoushyar Parsi). Maar je spreekt geen Russisch, Spaans noch Perzisch. *)*

Alleen is de stap naar zelf vertalen van je gedichten uit je moedertaal -het Nederlands - in het Engels natuurlijk wel een waagstuk. Nog minder voor de hand ligt het experiment om direct in het Engels te dichten en dan ook nog alles zelf tweetalig uit te geven. Vanwaar die overmoed? Allereerst vanwege bovenstaande taal filosofische opvatting over communicatie. Een eind kom je dan met de zekerheid dat je als vertaler een poging kunt wagen tot een veelomvattende interpretatie in de vreemde taal als de metaforen in de oorspronkelijke taal daarom vragen, gecombineerd met een gezond wantrouwen tegen de ‘sluitende interpretatie’. Een goede vertaler moet bereid zijn om naar zijn auteur te luisteren en niet haar gedichten gaan verbeteren. Wat is er spannender dan zelf ook de auteur te zijn die je gaat vertalen en verbeteren? Daar komt bij: ik ben ‘behept’ met letterkundige bagage: een

gedegen Alfa opleiding (MMS) met leeslijsten in zes talen (Nederlands, Frans, Duits, Engels, Spaans en Latijn) en kunstgeschiedenis, lezen, vertalen en converseren. Mijn toelatingsexamen tot een wetenschappelijke opleiding met het Colloquium Doctum aan de Universiteit Leiden waarvoor ik onder andere over twintig in het Engels gelezen boeken uit de Angelsaksische literatuurhistorie in die taal een uur lang mondeling examen moest afleggen. Ik herinner me nog de interesse van de wetenschappelijk medewerkster in mijn kennelijk 'onorthodoxe' interpretatie van Jane Austens; *Pride and Prejudice*.

Bij de Manuscripta in 2012 informeerde de conservator van het Vredespaleis naar CHARTA,

de tweetalige (Ne.-Duitse.) E-pub van mijn gedichten over mensenrechten. Een week later vroeg het Vredespaleis om een interview over mijn werk voor haar internationale website www.peacepalacelibrary.nl "The power of poetry" en om nieuwe Engelse gedichten over mensenrechten tijdens haar Centenary om als Peace Poet regelmatig op haar internationale website te publiceren. Ik

werd als politica zonder partij in de gelegenheid gesteld nu de internationale kracht van poezie en macht van het woord als middel tot communicatie van een internationale vredesgedachte zelf te illustreren.

Maximale zeggingskracht in zo min mogelijk woorden voor een groot internationaal publiek. In welke taal dan ook. Daarom schreef ik mijn eigen gedichten over mensenrechten direct in het Engels. Op 1^e kerstdag lazen 3500 internationale rechtsgeleerden mijn eerste Engelse gedicht *Curiosity*. Op 1^e paasdag stond een uur voor de toespraak van de paus mijn Engelse gedicht *Masseurs of peace* online op www.peacepalacelibrary.nl In 2016 was de herdenking van de geboortedag van eerste vrouwelijke Nobelprijswinnaar voor de Vrede Bertha von Suttner voor conservator van de bibliotheek Candice Alihusain, die in het Vredespaleis een internationaal symposium over Von Suttner organiseerde, aanleiding om mijn gedicht *Bertha's bell in GMT* op de internationale site te publiceren. (Foto boven: Candice Alihusain bij symposium over de Oostenrijkse Von Suttner in het Vredespaleis.)

Tegelijkertijd werkte ik voor een internationaal forum aan nieuwe gedichten in het Nederlands en Engels over andere politieke en actuele gebeurtenissen als *KRIMP – CRIMEa, Nice, Hoppa! Grexit*. Ik vertaalde ze naar het Nederlands - wat een enorme inspanning! - en *vice versa*. Vier jaar schafde ik zo aan de eigen (vertaling van) gedichten, met eindeloos geduld om op een komma te staren en grenzeloos plezier in een nieuwe vondst in een poging tot een veelomvattende interpretatie in de vreemde taal als mijn metaforen in de oorspronkelijke taal daarom vroegen. Dat was soms het Nederlands, soms het Engels. Professionele boekvertalers zagen niets in het project van een auteur in twee talen met haar eigen vertaler. Wel ben ik in dit uitdagende schrijfproces begeleid en gesteund door mijn twee meelezers, een Nederlandse dichter die ook in het Engels schreef, de in Wales wonende Agnes de Graaf. En zoon Ivo die mijn eerste Engelse

gedicht meelas voor Het Vredespaleis - het kerstgedicht *Curiosity*. De gedichten die ik schreef als Peace Poet voor het Vredespaleis, haar interview 'The power of poetry' en het drietalige titelgedicht *Nice* vormen de kern van de meertalige bundel."

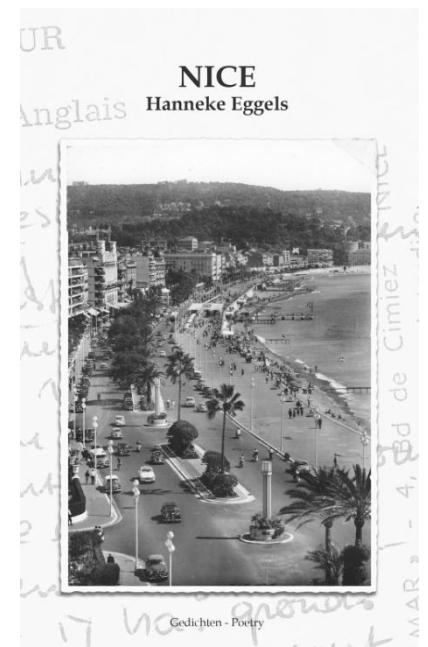
*)Hanneke Eggels : '[Het oppoetsen van oude schoenen](#)'. In: Filter, vakblad voor vertalen, 2008, jrg.15, nr. 2, p.-67-68

Hanneke Eggels *CHARTA. Tweetalige (Ned.-Du.) gedichten over mensenrechten. III. Cordelia Merkl (D)*. Cour de Culture, 2012

Epub. ISBN
9789491206061.

€5,--
Boekuitgave

ISBN
9789491206085
€ 17,95

Bij je eigen boekhandel te bestellen

NICE. Cour de Culture, 2017. ISBN 9789491206092, €17,95.

Via www.eggels.com gesigneerd
Via Amazon.com & bol.com

Nederlands in Stockholm!

Fellowship archiefstudie naar Nederlandse kandidaten voor Nobelprijzen literatuur in Stockholm

Bij geen enkele Nederlandse universiteit wordt enig wetenschappelijk onderzoek gedaan in de Nobelarchieven in Stockholm naar de receptie van de door Nederland voorgedragen kandidaten tussen de jaren 1901-1968 in de archieven zonder embargo van de Nobelprijswinnaars Literatuur. Dat is mij tijdens mijn cursusvoorbereiding en -onderzoek (tussen 1996-2016) en ad random navraag bij universiteiten gebleken. Dat is in het buitenland wel anders. Als dichter van 'Bertha's Bell in GMT' op de site van het Vredespaleis op 3 juni 2016

<https://www.peacepalacelibrary.nl/2016/06/peace-poet-hanneke-eggels-berthas-bell-in-gmt/>

participeerde ik bij een symposium over Bertha von Suttner, de eerste vrouwelijke Nobelprijswinnaar voor de Vrede, in het Vredespaleis Den Haag in 2016. Tijdens het symposium hield een Amerikaanse hoogleraar een overtuigend betoog over haar archiefonderzoek naar Bertha's uitverkiezing in Stockholm. (Zie foto's bij borstbeeld van Bertha von Suttner in de hal van het Vredespaleis)

Daarom heb ik sinds een jaar geleden bij de Internationale Vereniging voor Neerlandistiek, de Maatschappij der Nederlandse Letterkunde en Koninklijke Academie van Wetenschappen aan de bel getrokken en aangedrongen op een wetenschappelijke studie in Stockholm om samen te onderzoeken hoe en op welke manier in deze merkwaardige lacune voorzien kan worden. Ik wilde als fellow onderzoek doen in de archieven van de Nobelprijslaureaten Nederland. Op 1 januari jl. haastte het IVN aan de Stockholmse universiteit een neerlandica aan te stellen (nee, ik ben niet gevraagd). Dat liet het IVNbestuur onlangs op de website weten. Ik vraag me natuurlijk af waar haar onderzoek en college over zal gaan!

Mijn format Nobelprijswinnaars voor de Literatuur (cursus 1996-2016) is als I-depot bij het Merkenbureau beschermd en staat in de etalage voor geïnteresseerden.

Uitsmijter - Lucebert en Stockholm

Mijn column *'Zat Stockholm op de idealen van Lucebert te wachten?* Gepubliceerd op 21 februari 2018 op de website Neerlandistiek.nl

<http://www.neerlandistiek.nl/2018/02/zat-stockholm-op-de-ideal-en-van-swaanswijk-te-wachten/#more-22447>

A handwritten signature in blue ink that reads "Hans Eggels". The signature is written in a cursive style with a horizontal line underneath the name.

